

dosarul nr. 2ra-710/19

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (N. Bobu)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (D. Stănilă, D. Corolevschi, A. Revenco)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Nojac Elena, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nojac Elena împotriva Lidiei Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Scripnic Lidia, a fost casată hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul central și a fost pronunțată o hotărâre nouă,
c o n s t a ț ă

La 27 martie 2018 Nojac Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că pârâta deține în gospodăria sa doi câine de rasa Rottfeler, care fac parte din categoria câinilor periculoși și agresivi, dar care se deplasează liber în raza localității.

A menționat că în seara zilei de 10 spre 11 septembrie 2017 unu dintre câini s-a năpustit asupra ei. În luna februarie 2018 pârâtei i-a fost întocmit un proces-verbal de către Inspectoratul de Poliție Edineț, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în folosul statului în mărime de 1250 de lei.

Reclamanta a mai relatat că pârâta nu este la prima sa abatere în ce privește respectarea regulilor de deținere a câinilor deosebit de periculoși. Astfel în luna iunie 2015 de către Judecătoria Edineț, Scripnic Lidia a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 157 alin. (6) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii. Cu toate acestea pârâta continuă să lase câinii la circulația liber.

A invocat că în urma acțiunilor pârâtei a suportat un stres puternic și ca rezultat administrează tratament continuu.

A solicitat reclamanta încasarea de la pârât a sumei de 1000 de lei (costul medicamentelor) cu titlu de prejudiciu material și 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată 5000 de lei.

Prin hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul central acțiunea a fost admisă parțial; s-a încasat de la Scripnic Elena în beneficiul Elenei Nojac suma de 1000 de lei cu titlu de prejudiciu material și 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în beneficiul statului – taxa de stat 100 de lei.

Scripnic Elena a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia.

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Scripnic Lidia, a fost casată hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul central și a fost pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

La baza concluziilor sale instanța de apel a stabilit lipsa la caz a delictului civil, precum și lipsa temeiului atragerii pârâtei la răspundere patrimonială. În acest sens, instanța a menționat că probatoriu adus de reclamantă este unul contradictoriu și ambiguu și care nu este susceptibil de a dovedi evenimentele descrise în acțiune că s-ar fi petrecut în noapte dinspre 10 spre 11 septembrie 2017.

La 15 februarie 2019 Nojac Elena a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a apreciat eronat probele.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că conform avizului de recepție, recurenta la 07 ianuarie 2019 a primit copia deciziei instanței de apel. Prin urmare, recursul declarat la 15 februarie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nojac Elena, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nojac Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Nojac Elena.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nojac Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru